

מ"ת 2887/03/17 - עאדל עיסא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

מ"ת 2887-03-17 מדינת ישראל נ' עיסא
תיק חיצוני: 104971/2017

בפני	כבוד השופט טל פרי
המבקש	עאדל עיסא
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרור המבקש במסגרתה עותר להורות על ביטול מוחלט של מעצר הבית בו שוהה. נגד המבקש הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, מסירת פרטים כוזבים ונהיגה ללא ביטוח. יצוין כי פסילתו של המבקש הוטלה עליו בעקבות הרשעתו בתיק של גרימת מוות ברשלנות (תיק אשר ערעור עליו תלוי ועומד כיום בפתחו של בית המשפט העליון).

בד בבד עם הגשת כתב אישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים כאשר ביום 9.3.17 הוריתי על מעצרו של המבקש מאחורי סורג ובריח וקבלת תסקיר בעניינו.

המבקש ערר לבית המשפט המחוזי וביום 10.3.17 הורתה כבוד השופטת בלטמן על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא בפיקוח אנושי, הפקדה כספית גבוהה בסך ₪ 75,000 בנוסף לערבויות נוספות.

המבקש הגיש בקשות מלוא הטנא להקלות בתנאי מעצרו, במסגרתן, התיר בית המשפט למבקש לצאת לחו"ל, לסידורים ברשות הפלסטינאית, יציאה לתפילות וכיוצא בזה.

ביום 21.4.17 הגיש ב"כ המבקש בקשה לעיון נוסף ולהקלה בתנאי מעצרו, כך שלמבקש יותר לצאת לעבודה בסמוך למקום מגוריו שם מצוי בית העסק אשר בבעלותו.

ביום 16.5.17 התקיים דיון בבקשה במסגרתו נדחתה הבקשה לעיון חוזר, מאחר ולא נמצא כל שינוי בנסיבות ואף לא

חלף זמן מעת מתן ההחלטה.

ב"כ המבקש ערר על החלטה זו וביום 28.5.17 קבע בית המשפט המחוזי, כבוד השופט קובו, כי יש מקום לקבלת תסקיר בעניינו של המבקש אשר יבחן אפשרות יציאתו לעבודה.

כבוד השופט קובו קבע בהחלטתו כי לא חל שינוי בנסיבות ולא נתגלו עובדות חדשות ואף ציין כי מובן הדבר כי מצבו הכלכלי של העורר עקב מעצר הבית, כמו גם העובדה שלא הפר תנאיו, אינם מהווים שינוי נסיבות או עובדות חדשות. עוד קבע כבוד השופט קובו כי **"לא חלף די זמן אשר יצדיק את העיון החוזר"**.

התסקיר שהתקבל בעניינו של המבקש ביום 20.6.17 המליץ על שחרורו של המבקש ליציאה לעבודה ובנוסף המליץ כי **"שאר תנאיו המגבילים ישארו כשהיו"**.

בדיון אשר התקיים בפני ביום 22.6.17 קבעתי כי המבקש יוכל לצאת לעבודה בעסק המשפחתי בין השעות 10.00 ל- 22.00 בכל ימות השבוע, דהיינו, המבקש שוהה מחוץ לביתו 12 שעות ביממה, 7 ימים בשבוע. לא חלפו אלא 5 ימים ממתן ההחלטה והוגשה בקשה זו.

לא יעלה על הדעת שבחלוף 5 ימים מיום שבית המשפט מקבל המלצת תסקיר ומורה על הקלות בתנאי המעצר, תוגש בקשה זו בה יטען ב"כ המבקש כי הבקשה מבוססת על חלוף הזמן. (ראה סעיף 7 לבקשה).

ב"כ המבקש טען כי הדיון בתיק העיקרי נדחה ואולם עיון בתיק מלמד כי התקיימה בתיק ישיבת הוכחות והתיק היה אמור להידחות לחודש יולי, אולם, ב"כ המבקש סירב לקיום הדיון במועד זה וטען בבית המשפט כי מאחר והוא עסוק בתיקים אחרים בכל חודש יולי, אין הוא יכול להופיע בתיק. כמו כן, טען כי הוא לא יכול להתייצב ביום 27.9.17 ולפיכך, דחה בית המשפט את סיום ההוכחות ליום 3.10.17.

ב"כ המבקש אף העלה טענות בדבר כרסום מהותי בחומר הראיות ואולם לא מצאתי לנכון להתייחס לטענות אלה.

בית משפט זה נתן החלטה ארוכה ומנומקת לעניינן של ראיות לכאורה בתיק זה, ולא מצאתי כי חל כל כרסום בראיות.

בקשה לעיון חוזר נסמכת על סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים). בהקשר זה נקבע כי עיקרו של הליך העיון החוזר הוא בבחינה ובדיקה, האם מאז ההחלטה המקורית שניתנה אירעו עובדות או נסיבות חדשות או מעבר זמן רב שיש בהן כדי לשנות נקודת האיזון הראויה, בין עניינו שלה מבקש, בהגשמת חירותו האישית בפרט לבין האינטרס הציבורי והגנה על בטחון הציבור. (ראה דברי כבוד השופט דנציגר בבש"פ 2254/08 **ברקו נ' מדינת ישראל**).

במקרה דנן, לא מצאתי כי השתנו הנסיבות או אירעו עובדות חדשות וגם חלוף הזמן כשלעצמו אינו מצדיק את שינוי תנאי השחרור.

לאחר כל האמור, אני דוחה הבקשה.

זכות ערר כחוק.

מזכירות תעביר ההחלטה לידי הצדדים.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ז, 27 יולי 2017, בהעדר הצדדים.